

2010 年广东外语外贸大学硕士研究生入学考试专业课试题册

初试笔试样题

初试科目代码：

专业： 越语语言文学与中越文化交流

考试科目： 越语写作与翻译

考生须知

1. 本试卷共 4 页。
2. 答案必须写在答题纸上，写在试题册上无效。
3. 答题时一律使用蓝、黑色墨水笔或圆珠笔作答，用其它笔答题不给分。
4. 考试时间为 3 小时，成绩满分 150 分。

Phần phiên dịch: (75 điểm)

I. Dịch đoạn văn sau đây ra tiếng Trung: (35 điểm)

Ngày 30/6, hãng Tân Hoa xã cho biết họ sẽ bắt đầu phát sóng kênh truyền hình tiếng Anh ở Châu Âu từ ngày 1/7. Đây là nỗ lực mới nhất của Trung Quốc nhằm khuyến khích trương "quyền lực mềm" của nước này ở nước ngoài.

Sau khi mở các kênh truyền hình bằng tiếng Pháp và tiếng Tây Ban Nha trước Ôlimpích Bắc Kinh 2008, Đài Truyền hình Trung ương Trung Quốc (CCTV) cũng đã công bố kế hoạch mở các kênh truyền hình bằng tiếng Nga và tiếng Ả-rập trong năm nay.

Đầu năm nay, tờ "Thời báo Hoàn Cầu", vốn do "Nhân dân Nhật Báo" – cơ quan ngôn luận của Đảng Cộng sản Trung Quốc, quản lý đã phát hành ấn phẩm tiếng Anh trong khi THX và các cơ quan truyền thông khác của Trung Quốc đều có kế hoạch mở rộng các phân xã nước ngoài. Báo "Bưu điện Hoa Nam Buổi sáng" của Hồng Kông đầu năm nay đưa tin Chính phủ Trung Quốc đã dành ra 45 tỷ Nhân dân tệ (6,6 tỷ USD) cho chiến dịch khuyến khích trương truyền thông.

II. Dịch đoạn văn sau đây ra tiếng Việt: (40 điểm)

现在的父母不教育孩子清高、不教育孩子向往士君子，普遍教育孩子如何将来能在社会上竞争并力争占上风，即普遍实践着狼性教育。问题是当人们普遍教育子弟求实惠、会来事儿、厌弃清高等等的时候，却沮丧地发现，教育的车被人们自己推进了泥坑。成了王东华先生所说的：5000 年来最难教的。当然，现在的父母家庭对孩子的影响，面临的另一个巨大的对抗力量，就是社会信息对孩子的塑造，父母本身就是社会信息塑造而成的，还要面临对孩子进行社会信息的分拣和选择，自己又不具备健康向上的价值观，很麻烦、很力不从心。

Phần làm văn: (75 điểm)

I. Viết một bài khoảng 500 từ với đầu đề “Máy tính với đời sống hàng ngày của tôi”. (50 điểm)

II. Tóm tắt nội dung chính của bài văn sau đây bằng khoảng 200 từ. (25 điểm)

Bắt chước, sáng tạo và... ăn cắp

Văn Như Cương

Giờ tập viết của học sinh lớp một. Cô giáo dặn dò: "Các em hãy nghe kỹ lời cô nói, làm cho đúng những điều cô làm mẫu. Phải bắt chước cô mà viết cho đúng..." Và bây giờ các em đang tập viết một chữ cái vào vở của mình.

Các giờ tập viết của lớp một đều diễn ra như thế. Em nào cũng phải cố bắt chước cô, nét lên nét xuống, nét cao nét thấp, nét đậm nét nhạt, nhất nhất đều phải đúng theo mẫu đã được viết sẵn ở đầu dòng. Xem ra đối với trẻ con cái hoạt động bắt chước này cũng không phải dễ dàng gì. Bắt chước là một hoạt động quan trọng và chủ yếu trong quá trình học tập, bao gồm học để biết và tập để làm cho đúng. Đứa trẻ trước khi đến trường đã phải học tập nhiều thứ, tập đứng, tập đi tập nói... Trẻ làm được những điều đó là do bắt chước, với sự giúp đỡ của người lớn, thực ra là người lớn dạy chúng bắt chước, bắt buộc chúng phải bắt chước. Nếu bố mẹ không quan tâm dạy nói cho con thì đứa trẻ cũng phải "tự mình bắt chước" và cuối cùng nó vẫn có thể nói được.

Khi ta đòi hỏi học sinh phải bắt chước để viết tập cho đúng thì hiển nhiên ta không đòi hỏi học sinh sáng tạo, thậm chí cấm học sinh sáng tạo.

Cô giáo cũng không được phép sáng tạo... may ra chỉ có các nhà sáng tác mẫu chữ cái hay các nhà viết sách giáo khoa mới được quyền sáng tạo. Nhưng cũng không dễ gì để họ có thể sáng tạo.

Có nhiều học giả nói rất đúng rằng "trong bất cứ lĩnh vực nào, bất cứ hoạt động nào cũng có thể sáng tạo và cũng cần phải sáng tạo"! Từ đó suy ra là trong hoạt động bắt chước cũng có thể sáng tạo, thậm chí càng cần phải sáng tạo. Vì thế hoàn toàn không phải là nghịch lý khi ta nói "bắt chước một cách sáng tạo". Hiện nay, khi chúng ta chuyển sang cơ chế thị trường, khi ta vào WTO, hiển nhiên ta phải bắt chước các nước tư bản xem người ta điều hành đất nước họ như thế nào. Cố nhiên bắt chước lần này cũng cần phải sáng tạo, không rập theo khuôn mẫu của người ta. Phải chăng vì thế mới có khái niệm "cơ chế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa"?

Trong các lĩnh vực nghệ thuật và khoa học là những lĩnh vực vốn dành cho sáng tạo thì thường xảy ra hiện tượng bắt chước trầm trọng đến mức phải gọi là ăn cắp, tức là "đạo"... Nào là đạo văn, đạo thơ, đạo nhạc, đạo họa, đạo toán mà không chỉ ở nước ta, ở các nước khác cũng không hiếm. Trong các lĩnh vực này, ăn cắp có nghĩa là lấy thành quả sáng tạo của người khác để làm sáng tạo của mình... Chép nguyên một đoạn văn của người ta mà không để trong ngoặc kép và không nêu nguồn thì đúng là ăn cắp. Vẽ lại một bức tranh của người ta rồi đem dự thi cũng là ăn cắp. Viết một định lý đã có vào luận văn của mình là ăn cắp... Tuy nhiên cũng có trường hợp người ta không chép nguyên văn, không vẽ lại đúng hết... mà chỉ ăn cắp cái ý tưởng mà thôi. Vì vậy

nhiều khi người ta còn phải tranh luận, thậm chí kiện tụng để xem trường hợp này, nó có phải là ăn cắp hay không.

Một lần có một bài làm Văn thi vào đại học được điểm 10 và được đăng lên báo. Ban đầu có nhiều người khen là hay, nhưng về sau lại có nhiều người chê. Những người chê cho rằng bài văn đó chẳng có ý gì mới, chẳng có gì sáng tạo, mà toàn nói lại ý kiến của người khác. May mà em học sinh viết bài văn đó không bị quy là đạo văn hay đạo ý tưởng mà chỉ bị phê bình là thiếu sáng tạo, nghĩa là chỉ toàn là bắt chước.

Thật ra, nhiệm vụ của học sinh khi đi thi hoặc làm bài kiểm tra là phải chứng tỏ rằng mình đã hiểu đúng được những gì mà chương trình, SGK, thầy cô yêu cầu em phải hiểu đúng. Vậy nếu họ chép lại, nói lại những điều đã học... thì chẳng có gì đáng để phê phán! Thật là không hợp lý khi chúng ta bắt trẻ con phải "sáng tạo", phải làm những điều mà người lớn già đầu bạc tóc vẫn chưa làm được.

Thực ra người ta không muốn chê em học sinh được điểm 10, mà chỉ muốn nhân dịp này đề lên án cách giảng dạy trong trường học của chúng ta. Nhiều ý kiến cho rằng chúng ta đang tiến hành một cách dạy lạc hậu: dạy nhồi, dạy nhét, thầy áp đặt ý kiến của mình (tức là của sách giáo khoa) cho học sinh, không khuyến khích học sinh sáng tạo, độc lập suy nghĩ, và từ đó làm cho học sinh học vẹt, học tủ, học theo mẫu, học để đi thi, học để lấy bằng, bằng mọi cách...

Chỉ có thể sáng tạo trên cơ sở hiểu biết sâu sắc, tường tận và ngọn ngành những kiến thức liên quan đến vấn đề mà anh đang nghiên cứu. Mà không phải cứ hiểu biết sâu sắc rồi thì ai cũng sáng tạo được. Bởi vậy, yêu cầu sáng tạo là quá cao, không thể đặt ra đối với tất cả mọi học sinh. Yêu cầu trước hết ở bậc phổ thông là cung cấp cho học sinh những kiến thức cơ bản, phổ thông, toàn diện... chứ không phải yêu cầu chủ yếu là sáng tạo.

Đã là "đi học" thì trước hết là phải "học" và "tập" cái đã, kể cả học thuộc lòng và tập làm như máy nếu cần. Hãy xem xét hai hiện tượng: Một là bài văn điểm 10 không sáng tạo, chỉ bắt chước. Hai là trong một kì tuyển sinh Đại học có hàng chục ngàn điểm 0. Câu hỏi đặt ra là hiện tượng nào làm chúng ta đau lòng hơn? Có biết bao nhiêu học sinh đến trường mà không học được gì cả, không bắt chước được gì cả! Không học được gì, không bắt chước được gì thì làm sao nói đến sáng tạo, độc lập suy nghĩ?